

## Coses que hom pensa,

## Coses que hom no sap

Un dia, no fa gaire, va entrar a la Sagristia una noia que venia a pagar-me la «intenció» de la missa que s'acabava de celebrar. Li havien dit que ho fes, i ella atenta ho va fer. Però amb molta franquesa, mentre m'entregava els céntims em va preguntar: què significa això? Es que les misses tenen un preu?; i, per pregar per un difunt s'ha de pagar? Vaig respondre-li les preguntes que em feia i vam estar parlant una estoneta sobre aquest tema.

Passada la conversa vaig pensar que potser aqueste mateixes preguntes se les fan altres cristians, encara que no ho hagin manifestat, i, per tant, serà bo que en parlem en aquest apartat.

Per ser concrets i per aclarir conceptes, només tocarem dos punts del tema: per què es paguen les misses «d'intenció»?; i per què si vols pregar per alguna «intenció» ho has de dir al sacerdot?

Miraré de ser breu en les respostes. Primerament, les Misses no es paguen. El valor de la Missa no és mesurable amb diners humans; a més les coses de Déu no es comercialitzen. El que passa és el següent: el sacerdot, com totes les persones, per viure necessita diners i aquests els ha d'obtenir dels seus feligresos, ja que està al seu servei. Però la Jerarquia de l'Església no ha volgut mai exigir (dic «exigir») diners dels feligresos per al sacerdot sense una garantia de servei o treball. És a dir, la Jerarquia no ha volgut mai exigir als feligresos una quota incondicional de manteniment per al sacerdot, sinó que ha exigit una quota o tarifa per cada servei que fa. Per això l'economia dels sacerdots es-

tà (o estava) en funció de l'administració dels Sagraments.

De tot això se'n dedueix que aquella noia i tots els feligresos que paguen la «intenció» d'una Missa no paguen el valor d'aquella Missa, sinó que aquella Missa es ocasió per ajudar el sacerdot que la presideix. El llenguatge correcte sobre aquest punt és: «l'almoina de la Missa és...».

Respecte al segon punt, la resposta és aquesta: si el sacerdot és el que presideix i dirigeix la Santa Missa i és ell el que, en nom de tots els assistents, presenta a Déu Pare el Sacrifici de Jesucrist, és lògic que a l'hora de fer-ho tingui en compte les intencions de tots els presents. I encara té una altra finalitat dir la intenció al sacerdot: ell pot proposar-la a tota l'assemblea i aleshores aquella intenció particular passa a ser comunitària. Una mostra d'això és el costum que hi havia de publicar les intencions de Misses al Full; que si s'ha deixat de fer és perquè s'havia convertit en una xafarderia o en una exhibició de les famílies. Amb aquest mateix sentit de pregària comunitària, ara s'està implantant en les celebracions reduïdes o en les petites comunitats que la «Pregària dels Fidels» sigui feta amb les intencions que diuen en comú els assistents. Cadascú proposa les seves intencions particulars a l'assemblea, les quals passen a ser, per això, intencions de tota la Comunitat i, per tant, amb més força. És la mateixa cosa que abans però amb diferent mètode: abans era el sacerdot el qui proposava la intenció a l'assemblea, ara és el mateix particular el qui ho fa, però el resultat és el mateix.

En les respostes d'aquests dos punts sóc conscient de que sorgeixen moltes altres preguntes que es podrien fer, però deixem-ho per a una altra vegada.

Mn. Jaume Abril.

## Transportes

# Baró - Bonet

**Sta. Eulalia de Ronsana:** Casa Baró - Tel. 526

**Barcelona:**

Pallars, 128 - Teléfono 300 18 34

Ali-Bey, 51 - Teléfono 225 69 36

## Excursionisme

Ens hem presentat a molts llocs: al Casal, a les rectories de cada poble, a l'Anuari Local... però encara no ho havíem fet al Ronsana. Ens presentem doncs, primer que tot. Som els components de la Delegació de la Vall del Tenes de la Unió Excursionista de Catalunya. Ja fa temps que existim com a Delegació; gairebé mig any; des del moment que a la UEC van veure que el grup de gent amant de la muntanya dels nostres pobles era prou nombrós i consistent.

Bé; aquesta colla de la UEC, doncs, als nostres pobles fa excursions, sessions de diapositives de muntanya, munta una biblioteca i té —tenim— molts més projectes que ens ballen pel cap i que, de mica en mica, procurarem anar portant a terme. En aquesta secció que ens ha reservat «Ronsana», anirem informant de tot això: tant de les realitzacions com dels plans pel futur.

De moment podem dir que cada mes s'han portat a terme dues excursions —l'una de dissabte i diumenge i l'altre només de diumenge— i, com a cosa més *propera*, dues rutes pel Pirineu: una, anomenada «petita», als llacs de Sant Maurici i cims de Peguera, i l'altra a l'Aneto, el punt més alt del Pirineu. Totes dues van donar noves i molt útils experiències als expedicionaris. Vam tenir de tot: sol, pluja, tempestes, cansament i moments d'optimisme i amistat. I tothom va fruit veient aquells paisatges. Vàrem fer moltes fotografies i diapositives amb les quals es farà una sessió durant el mes d'octubre.

De cara al futur i com a cosa més immediata, podem anunciar una excursió a la Tosa d'Alp pel diumenge 21 d'aquest mes de setembre i una altra als Cingles de Bertí pel primer diumenge d'octubre.

I res més per avui. Només una invitació: necessitem socis. Tothom en pot ser. Ningú no pot dir que la muntanya no és per ell. Tothom hi pot trobar un moment de refugi, de tranquil·litat, de pau.

Fins el mes que ve, doncs.

La Delegació

